



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 23/05-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. júla 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. J. M. a A. M., obaja bytom Ž., zastúpených advokátkou JUDr. J. O., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 **p o r u š i l** základné právo JUDr. J. M. a A. M., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. JUDr. J. M. a A. M. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. J. M. a A. M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný im vyplatiť na účet advokátky JUDr. J. O., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 3. februára 2005 č. k. I. ÚS 23/05-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. J. M. a A. M., obaja bytom Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. L. P., K., ktorou sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Právna zástupkyňa sťažovateľov podaním doručeným ústavnému 17. júna 2005 oznámila, že ukončila právne zastupovanie sťažovateľov „z dôvodu pozastavenia advokátskej licencie“, a zároveň oznámila ústavnému súdu, že právne zastúpenie sťažovateľov v danom konaní pred ústavným súdom preberá advokátka JUDr. J. O., K.

2. Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia 12. januára 1998 podali na Okresnom súde Bratislava I návrh proti odporcovi Š., s. r. o., B. (ďalej aj „žalovaná“), na vyslovenie neplatnosti zrušenia leasingovej zmluvy č. 113658. Toto konanie bolo vedené pod sp. zn. 12 C 9/98. Dňa 14. novembra 1998 oznámil Okresný súd Bratislava I sťažovateľom, že vec postupuje na ďalšie konanie Okresnému súdu Bratislava III ako súdu príslušnému podľa § 85 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Sťažovatelia tvrdia, že od posledného pojednávania, ktoré sa konalo 27. júna 2001, až do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu okresný súd vo veci nekonal. Sťažovatelia 12. novembra 2004 podali sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, na ktorú do dňa

podania svojej sťažnosti nedostali odpoveď. Týmto sťažovatelia považujú za vyčerpané opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje. Na základe uvedeného sťažovatelia v sťažnosti tvrdia, že nečinnosťou príslušného okresného súdu od 12. júla 1999 „boli porušené ich základné práva a slobody zaručené Ústavou SR v čl. 48 ods. 2, a to právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov“.

Vzhľadom na uvedené okolnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vydal tento nálezh:

1. *Určuje sa, že základné právo JUDr. J. M. a A. M. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III. v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 bolo porušené.*

2. *Okresnému súdu Bratislava III. v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.*

3. *JUDr. J. M. a A. M. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 490.000,- Sk, ktoré je povinný Okresný súd Bratislava III. vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.*

4. *JUDr. J. M. a A. M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5.302,- Sk (...), ktoré je povinný Okresný súd Bratislava III. vyplatiť na účet JUDr. L. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“*

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. M. K., listom z 2. júna 2005 sp. zn. Spr 3228/05 a právna zástupkyňa sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 23. júna 2005.

3. 1. Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že:

„(...) Vec prejednáva a rozhoduje sudkyňa Mgr. I. F.

Dňa 12. 7. 2001 bol súdu doručený návrh navrhovateľov 1) a 2) na pripustenie zmeny petitu žaloby a vyjadrenie k stanovisku odporcu.

Je pravdou, že súd o tomto procesnom návrhu doposiaľ nerozhodol, resp. odvtedy vo veci nekonal, poukazujem však na to, že od 1. 1. 1997, kedy Okresný súd Bratislava III prevzal agendu zrušeného Okresného súdu Bratislava – vidiek, je náš súd preťažený, stalo

sa totiž, že sudcovia bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek nastúpili na novovzniknuté súdy, na iné súdy, stáže. Z bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek dnes pôsobia na občianskoprávnom úseku súdu dvaja sudcovia.

Sudkyňa Mgr. F. pracuje v oddelení s viac ako 500 nevybavenými vecami, čo naozaj znemožňuje s nimi riadne, systematicky a bez prieťahov konať.

Podotýkam, že také stavy sú prakticky vo všetkých súdnych oddeleniach občianskoprávneho úseku súdu.

Pokiaľ však štát nebude ochotný riešiť personálnu situáciu na súdoch navýšením počtu sudcov, stavy v súdnych oddeleniach sa nezlepšia.

Na ústnom pojednávaní netrvám.“

3. 2. Právna zástupkyňa sťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu podpredsedu okresného súdu uviedla, že:

„Na základe Vašej výzvy zo dňa 17. 6. 2005 Vám týmto oznamujem, že navrhovatelia netrvajú na prejednaní veci na ústnom verejnom pojednávaní, nakoľko všetky dôkazy ako aj právne dôvody podania sťažnosti boli uvedené v samotnom návrhu zo dňa 25. 1. 2005.

K vyjadreniu Okresného súdu Bratislava III k spis. zn.: 28 C 17/99 podotýkam, že prieťah v konaní nenastal len po podaní návrhu navrhovateľov na pripustenie zmeny žalobného petitu zo dňa 11. 7. 2001, ale ešte aj skôr po tom, čo Okresný súd Bratislava III zaslal stanovisko odporcu k návrhu bez uloženia povinnosti vyjadriť sa k nemu zo dňa 12. 7. 1999. Tento prvý prieťah trval cca 2 roky a druhý prieťah v konaní trvá odo dňa 27. 6. 2001 až dodnes, čo predstavuje cca 4 roky.

Zároveň nedostatočné personálne obsadenie súdu nepovažujem za dôvod, ktorý by mohol ospravedlniť takéto markantné prieťahy v konaní, kedy súd nekoná nielen 2 či 3 mesiace, ale niekoľko rokov!!!

Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhujeme, aby Ústavný súd SR po prešetrení veci vydal tento nález:

Určuje sa, že základné právo JUDr. J. M. a A. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod spis. zn. 28 C 17/99 bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod spis. zn. 28 C 17/99 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

JUDr. J. M. a A. M. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 490.000,- Sk (...), ktoré je povinný Okresný súd Bratislava III vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

JUDr. J. M. a A. M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7.953,- Sk (...), za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava, sťažnosť a vyjadrenie k stanovisku odporcu), ktoré je povinný Okresný súd Bratislava III vyplatiť na účet advokátky JUDr. J. O. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. “

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 28 C 17/99:

Dňa 14. januára 1998 podali sťažovatelia na Okresnom súde Bratislava I žalobný návrh „o vyslovenie zrušenia neplatnosti leasingovej zmluvy č. 113658 zo 6. 2. 1996“ proti spoločnosti Š., s. r. o., B. Veci bola pridelená sp. zn. 12 C 3/98.

Dňa 16. novembra 1998 boli sťažovatelia vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 1. decembra 1998 sťažovatelia uhradili súdny poplatok.

Dňa 9. februára 1999 Okresný súd Bratislava I postúpil vec Okresnému súdu Bratislava III ako súdu miestne príslušnému podľa § 85 ods. 2 OSP. Vec bola na okresnom súde zaevidovaná pod sp. zn. 28 C 17/99.

Dňa 11. marca 1999 okresný súd požiadal obchodný register o zaslanie výpisu ohľadom spoločnosti Š., s. r. o.

Dňa 27. apríla 1999 súd zaslal žalovanej na vyjadrenie žalobný návrh a vyzval sťažovateľov na zaslanie dedičského rozhodnutia po ich zomrelom synovi JUDr. J. M. (ďalej len „poručiteľ“).

Dňa 1. apríla 1999 bol okresnému súdu doručený výpis z obchodného registra.

Dňa 13. mája 1999 súd vyzval sťažovateľov na predloženie dedičského rozhodnutia po poručiteľovi v lehote 5 dní od doručenia výzvy.

Dňa 21. mája 1999 sťažovatelia zaslali súdu potvrdenie od notára, ktorým bolo osvedčené, že sú dedičmi po poručiteľovi.

Dňa 2. júna 1999 žalovaná doručila súdu vyjadrenie k návrhu.

Dňa 2. júla 1999 bol úpravou kancelárii súdu daný pokyn, aby doručila vyjadrenie žalovanej sťažovateľom.

Dňa 7. mája 2001 bolo nariadené pojednávanie na 27. jún 2001.

Dňa 10. mája 2001 bol spísaný úradný záznam o tom, že na okresnom súde podala žalovaná spoločnosť 20. apríla 1998 žiadosť o prijatie do notárskej úschovy finančnej čiastky 48 041,50 Sk pre poručiteľa. Na základe uznesenia okresného súdu č. k. 22 Ns 47/98-34 z 11. decembra 2000 bola finančná čiastka 48 041,50 Sk vydaná sťažovateľom.

Dňa 27. júna 2001 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovatelia v lehote 15 dní predložia písomný návrh na zmenu (upresnenie) návrhu tak, aby tento bol v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 OSP, aby bolo z neho jasné, akého konkrétneho nároku a na akom skutkovom základe sa ho sťažovatelia domáhajú, *„pričom zmena petitu musí byť vykonaná tak, aby bol žalobný petit určitý, zrozumiteľný a vykonateľný, vyjadrený jednoduchým výrokom ohľadom uplatňovaného nároku a to pod následkom zastavenia konania neodstránením vady návrhu v tejto časti“*.

Dňa 12. júla 2001 sťažovatelia (zastúpení splnomocneným advokátom) doručili súdu svoj *„návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby a vyjadrenie k stanovisku odporcu“*.

Dňa 10. septembra 2002 právna zástupkyňa žalovanej oznámila súdu, že ukončila jej právne zastupovanie.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 C 17/99 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávného konania, ktoré trvá viac než šesť rokov, podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priesťahom. Ústavný súd už vo svojej judikatúre týkajúcej sa otázky vzťahu nedostatkov žaloby (návrhu na začatie konania) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy zdôraznil, že s týmto základným právom je málo zlučiteľný taký postup štátneho orgánu (súdu), ktorého výsledkom je, že až po niekoľkých rokoch od začatia konania (v danom prípade 27. júna 2001) súd pristupuje ku kvalifikovanej výzve adresovanej žalobcovi (navrhovateľovi), aby odstránil nedostatky svojho návrhu v občianskom súdnom konaní, teda k výzve, ktorá svojou povahou patrí k úkonom vykonávaným spravidla na začiatku občianskeho súdneho konania (mutatis mutandis I. ÚS 21/00, I. ÚS 33/01). Táto okolnosť (nedostatky návrhu) teda sama osebe nemôže ospravedlniť nečinnosť okresného súdu ani urobiť sťažovateľov zodpovednými za vzniknutý priesťah (pozri napr. I. ÚS 47/96). Preto na posúdenie otázky, či a v akej miere sa táto okolnosť prejavila v danej veci na dĺžke konania, bolo ešte potrebné preskúmať postup okresného súdu pri odstraňovaní uvedeného nedostatku návrhu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od 2. júla 1999 do 7. mája 2001 (desať mesiacov) a od 12. júla 2001 až dosiaľ (takmer štyri roky). Okresný súd teda počas štyroch rokov a desiatich mesiacov vo veci nevykonal prakticky žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako žalobcovia v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. V súvislosti s obranou okresného súdu spočívajúcou v tvrdení, že „*náš súd preťažený, stalo sa totiž, že sudcovia bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek nastúpili na*

novovzniknuté súdy, na iné súdy, stáže. Z bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek dnes pôsobia na občianskoprávnom úseku súdu dvaja sudcovia. Sudkyňa Mgr. F. pracuje v oddelení s viac ako 500 nevybavenými vecami, čo naozaj znemožňuje s nimi riadne, systematicky a bez prietáhov konať“, treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení podpredsedu okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia podpredsedu okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 490 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, najmä vzhľadom na dlhodobú bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané vo výške 40 000 Sk pre každého sťažovateľa.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 953 Sk z dôvodu trov ich právneho zastúpenia.

Náhrada sa priznala za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti z 25. januára 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 23. júna 2005). Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2005, patrí odmena pre jedného sťažovateľa v sume 2 501 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny bola však znížená o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 2 000,80 Sk. Spolu s režijným paušálom k tomuto úkonu (150 Sk v roku 2005) tvorí táto náhrada trov za jeden úkon vykonaný v roku 2005 sumu 2 150,80 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb. V prípade dvoch sťažovateľov tvorí táto náhrada trov právneho zastúpenia zaokrúhlene celkove sumu 12 905 Sk.

Vzhľadom na to, že sťažovatelia si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil v sume 7 953 Sk, ústavný súd - keďže to nie je v rozpore s platnými súvisiacimi predpismi - im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v požadovanej výške, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 4.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2005